

jeg troer, at denne Afgjørelse naturligt fremkommer. Jeg troer, da dog Afslutning af Tractater maa udgaae fra Regjeringen, at dette vilde fsee naturligt derved, at, naar en Convention eller Tractat eller anden Overenskomst var endeligen affluttet, uden at dertil var erhvervet Rigsdagens Samtykke, idet Regjeringen ikke meente, at de Forudsætninger, under hvilke Rigsdagens Samtykke i Grundloven fordrer, vare tilstede, at saadant da fremsortes og derover ankedes under en særegen Sag. Jeg skal dertil sige, at, hvis under Forhandlingerne Overensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen ikke kunde tilveiebringes, saa bliver efter vore konstitutionelle Forhold den rette Afgjørelse den, at Spørgsmaalet tilsidst maa afgjøres af Rigsdagen (Hør!). Det er den Domstol, der maa afgjøre, om Competencen er overfærdet (Hør!). Jeg troer, at dette netop er en Hovedhjørnesteen i vor Forfatning. Der maa nemlig være en Autoritet, som kan afgjøre slige Competence-spørgsmaal, og den Minister, der contrastignerer den Tractat, som han mener at kunne affluttet overensstemmende med Grundloven uden Rigsdagens Samtykke, han maa staae til Ansvar herfor, og det maa da berøve paa Rigsdagens Afgjørelse i sidste Instans, hvo der har Ret, enten Rigsdagen, som paastaer, at Competencen er overfærdet, eller Ministeren, som mener, at Competencen ikke er overfærdet. Jeg vil saaledes ogsaa antage, at paa denne Maade maatte naturligt det Spørgsmaal afgjøres, om en vis Grændsebestemmelse var en saadan, at den kunde siges at gaae ud paa en Afstaaelse af en Deel af Landet. Jeg mener, at en forudgaaet Bedømmelse, en forudgaaet Udtalelse af, at Vedtagelsen af et saadant Grændse-spørgsmaals Afgjørelse uden Rigsdagens Samtykke stred mod Grundlovens Bestemmelse, vilde have sin store Mislighed. Jeg anseer det saaledes ikke i og for sig hensigtsmæssigt, at Thinget i Almindelighed kom til saaledes forud at udtale en Bedømmelse af slige Spørgsmaal, men jeg anseer det for særdeles uheldigt i nærværende Tilfælde, om Thinget navnlig i denne Sag forud vilde udtale sin bestemte Anskuelse. Jeg maa nemlig bemærke, at under Forhandlingerne i Formiddags i Anledning af

den fremsatte Interpellation laa paa ingen Maade det Spørgsmaal til Afgjørelse, om Grændse-spørgsmaal i deres Almindelighed høre blandt de Gjenstande, om hvilke ingen Afgjørelse kan træffes directe eller indirecte uden Rigsdagens Mellemkomst og Samtykke enten forud eller bagefter; men det var et ganske særegent Forhold, som blev bragt under Forhandling her ved denne Interpellation, nemlig nogle Rendsborg Fæstning og forøvrigt den holsteenske Grændse mod Slesvig vedkommende Spørgsmaal. Disse Spørgsmaal høre til de under diplomatisk Forhandling svævende Spørgsmaal. Det var altsaa ganske naturligt, at, naar Interpellationen fortsattes og dreves frem i den Retning, at Udenrigsministeren skulde opfordres til med Bestemthed at udtale sig om disse Spørgsmaal, at han da erklærede, at han ikke kunde gaae videre ind paa disse Spørgsmaal, og, dersom Dagsordenen nu skal vedtages, saa kommer Thinget ikke til at udtale sig om det, som den ærede Rigsdagsmand nærmest tilsigter, om Regjeringens Competence i Almindelighed med Hensyn til Grændsebestemmelser, men Rigsdagen kommer til at udtale sig om et individuelt, et svævende, et under diplomatisk Forhandling værende Spørgsmaal, og det kan jeg ingenlunde ansee for hensigtsmæssigt. Idet jeg altsaa gjerne vil erkjende, og jeg maa som Indenrigsminister dog være nærmest opfordret til at udtale min Mening om Grundlovens rette Forstaaelse, at der kunde være Anledning til Forhandling om Grundlovens Forstaaelse i Henseende til Grændsereguleringer, saa kan jeg ikke ansee det for hensigtsmæssigt, at man ved en Dagsorden, istedetfor dette almindelige Spørgsmaal om Competencen, bringer dette specielle, under diplomatisk Forhandling svævende, Spørgsmaal ind under Forhandlingerne, og derfor skulde det være mig meget kjært, om den ærede Rigsdagsmand af disse Hensyn vilde tage den motiverede Dagsorden tilbage, idet jeg paa ingen Maade deri vil lægge, at han paa nogen Maade opgiver sin Anskuelse om den Udstrækning, han tillægger Rigsdagens Omraade med Hensyn til, hvilke Tractater der skulle forelægges, ogsaa hvad Grændsereguleringer angaaer, men at han kun ikke nu vil bringe